

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

NR 1

JANUARI 1961

ÄRGÅNG 2

GUD VILL GÖRA DET NU!

Tiden är kort. Jesus kommer snart! Säkert är detta sanningar, som varje kristen måste ge sitt fulla erkännande. Allt i tiden förkunnar detta mäktiga budskap för en sjuk och skräckslagen mänsklighet. Människor, som icke äger livsgemenskap med Gud upplever oron och ångesten i en plågad värld, vilken bryts ner av satanska makters hänsynslösa terror. Den moderna hedningen förnimer instinktivt att något är i analys. Det drar ihop sig till storm för vårt arma släkte.

Detta är emellertid endast en sida av utvecklingens oundvikliga gång. Det är den mörka sidan. och den målas i dystra färger i den märkliga boken Bibeln, där det sägs, att svåra tider stundar för hela skapelsen. Vi står inför tidsålderns avslutning och ingen behöver vara okunnig om vad tidsändelserna varslar, ty allt är förutsagt i det profetiska ordet. Men det måste utropas att detta endast är *en* sida. Många läsare har så gripits av tidsandan att de helt förlorat tron på Guds undergörande kraft. Man förnekar icke vad Gud gjort under svunnen tid, men

Arne Imsen

tror på samma gång att tiden är så ond och människorna så förhärskade, att Gud icke kan uppenbara sig på samma sätt som förr. En negativ förkunnelse har banat väg för tvivel, försagdhet och fruktan och gjort skaror av kristna helt vapenlösa i striden mot ondskans makter. Kamplusten är borta och lovsången har tystnat. Den sanna glädjen i Gud är främmande för den generation kristna som föstrats in i en defensiv andlig miljö. Men, Gud var lov, Jesus Kristus är densamme, och det profetiska ordet rymmer många underbara löften om kraft och seger för det folk, som vill gå Guds väg och tjäna Mästaren i trohet i Andens sanna väsende. Därför min vän är det dags att vakna upp till besinning, resa sig från sin passivitet och i Jesu namn lossa banden från sin hals för att kunna bestormas och nedtrampa fiendens härmakt. Många ser det ohållbara i sin ställning. De förstår och erkänner att de ej är redo att möta Jesus i det tillstånd de befinner sig men hop-

pas att något skall inträffa, som totalt ändrar det andliga läget. Man har en gnista av hopp, att Gud skall ingripa till sist. Gud vill göra det, och han vill göra det *nu*! Vi har ingen rätt att dra växlar på framtiden. Gud handlar i nuet, ty det är *nu* vi har löftet och för Gud är alltid *nuet* den välbehagliga tiden. Ingen har löfte om någon morgondag. Men du måste ofördröjligen lämna det som hindrar och hämnar din andliga utveckling. Du är köpt till frihet. Låt därför ingen längre beröva dig den. Gå inför Gud i bön, åkallan och tacksägelse. Det kommer att gagna Guds verk mer än att du delar gemenskap med förväldsligade och trålbundna kristna, som icke vill veta av Guds kraft uppenbarad genom nådegåvor, tjänster och kraftverkningar. Gå du ut på Guds löften och mottag utrustning för helig tjänst. Du behöver inte vänta längre. Allt är fullbordat, Anden är given och Jesus Kristus är densamme. Gud vill göra det *nu*! Tro icke att religiösa föredragshållare, som står emot Andens fria verk kan uträtta något

Forts. sidan 9

T. B. BARRAT i "De kristne menigheter":

Församlingar vi kan ansluta oss till

Forts. fr. föregående nr.

1. Alla troende tillhör den universella församlingen, som är uppskriven i himmelen. Ef 3:14-21.
2. De första kristna tillhörde också en lokalförsamling. Rom 16:16, Apg 15:3, 20:28, 8:1, 11:26, Gal 1:22.
3. Varje kristen bör tillhöra en lokalförsamling, som lever efter den bibliska mönsterbilden. En sådan församling praktiserar endast de troendes dop, bryter brödet, ombesörjer att de rätta styresmännen insätts efter församlingens behov och står i ett gott andligt förhållande till de andra församlingar, som lever efter Guds ord.
4. I en rätt kristen församling är den helige Ande den drivande kraften. Rom 8:14, Gal 5:18, Rom 8:2, 4. Lemmarna är sammanslutna med kärlekens band. Apg 2:42, 1. Joh 1:7, 2:10, 4:11. Den är en levande kraft utåt Matt 5:13-16, och vittnar åt alla håll om frälsningens välsignelser. Den bereder trevnad och uppbyggelse för sina medlemmar och sörjer för deras andliga välfärd (1 Kor 14:26, 12:8-10), och hjälper de fatiga och behövande inom sin krets. Som exempel kan 1. Kor 16:1-4 anföras. Den har omsorg om barnen och ungdomen och söker få dem befästa i Guds ord så det väckas lust och behov av att tillhöra den.
- Söndagsskolan, barnmöten och religionsklasser användas för att väcka ungdomens och barnens syn på de rättigheter de har i Guds ord. 2. Tim 1:3-7, Mark 10:13-16.
5. En rätt kristen församling tror på allt Guds ord, den tror på Jesu Kristi eviga gudom Joh 1:1 och att han är kommen i köttets gestalt. Joh 1:14, 1. Joh 4:1-3. Den tror

på jungfrufödelsen Matt 1:18, Luk 1:34-35, att Jesus var syndfri och icke hade någon synd i köttet Hebr 4:15, 7:26-28, att hans död var försonande 1. Pet 1:3, 4, Rom 4:25 och att han for till himmelen för att bereda rum hos sig Luk 24:51, Joh 14:1-3. Där är han vår förespråkare Hebr 7:25 men kommer tillbaka för att hämta oss Apg 1:10, 11, 1. Tess 4:13-18.

6. En rätt kristen församling ombesörjer först och främst att evangelium blir utbrett i den egna kretsen och därefter hjälper den efter förmåga till med arbetet i främmande land. Den är mer än en mission. Den är en församling, som tar sig an missionssaken efter att den först har tagit sig an sina egna angelägenheter. Ju starkare församlingen är hemma dess mer kan den uträtta bland hedningarna. Alla dess medlemmar har antingen uppnått helgelsens härliga erfarenhet eller söker de den. Det samma gäller också dopet i den helige Ande med tungotalet såsom det första yttre beviset Apg 10:46. Den söker att arbeta harmoniskt utan inre strider och att leva ett kraftigt och djupt böneliv. Den har en stark förnimmelse av världens stora nöd och verkar i Andens kraft för själars frälsning. Den är som en oas i öknen, en levande kraftkälla varifrån strömmar av levande vatten utgår. Den är världens ljus och jordens salt.
7. En rätt kristen församling är vakande och väntar ständigt Kristi kommande. Den renar sig själv,

såsom han är ren 1. Joh 3:3, dess liv är fördolt med Kristus i Gud, och då Kristus, vårt liv uppenbaras, då skall och den uppenbaras med honom i härlighet! Kol 3:4. *En sådan församling*

har du både rätt och skyldighet att sluta dig till. Om du icke redan har gjort det, så bör det ske fortast möjligt, utan hänsyn till de svårigheter, som måtte uppstå såsom en följd därav och trångmål du möjligen kommer att få genomgå. Kom ihåg Jesu ord: "Den som icke är med mig, han är emot mig, och den som icke församlar med mig, han förskingrar." Matt 12:30. Vill du icke bära korset, så får du heller icke kronan. Var vakande och trogen mot den sanning, som Anden har uppenbarat för ditt hjärta!

Det finns många, både präster, predikanter och andra kristna, som har mottagit fullt ljus i denna fråga, och de vet, att de bör ställa sig helt med i deras led som går hela vägen med Gud och för vilka Guds ord är ledstjärnan, men de har prutat av på sanningen och ursäktat sig med många många svepskal. De har icke velat ta korset på för att gå helt ut på Guds löften, och de har naturligtvis fått stöd för detta handlingsätt av likasinnade. Men de har förlorat på det!

Salig den, som ställer Guds ord högst och icke mänskliga meningar och traditioner. Det är detta som skall bestå, och den som bygger på det, bygger icke på sand, utan på den fasta klippegrunden!

Grammofonskiva

45 varvs med sångerna:
Det gamla evangeliet
Ett härligt möte
Jesu min sång
Mäktiga ting

DONALD BERGAGÅRD

sjunger till dragspel och gitarrackkomp.

Skivan kostar 10 kr. Skriv till tid.
 Midnattsropet, Box 6016, Örebro 6,
 och vi sänder den pr postförskott.

Norsk Grammofonkompani A/S Oslo

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Medarbetare:

Donald Bergagård

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 60 öre

Pren. kr. 6: 50 pr år

MIDNATTSROPET
1961

Vi har redan hunnit en god bit in på det nya året. Det gångna har för vårt vidkommande varit märkligt. Med stor tacksamhet till Gud ser vi tillbaka på den väldiga nåd Gud bevisat mot oss. De många gudsingripanden vi fått bevittna mitt under stor och motstånd har givit oss kraftig inspiration och tro på, att Gud vill uppenbara sig till förlossning för sitt folk och frälsning för syndens slavar.

Midnattsropet börjar med detta nummer sin andra årgång. Det har varit uppmuntrande och se det stora intresse tidningen redan fått röna. Det första numret, som trycktes i 5.000 ex tog snart slut, och det andra, som trycktes i 3.000 ex försvann ännu snabbare. Vi hade icke fått några över om vi tryckt ytterligare ett tusental. Många vänner har tagit som sin uppgift att sprida Midnattsropet. Det finns emellertid plats för ännu fler. Vill du vara med och hjälpa till, så kan du meddela dig med oss. Din insats kan betyda mycket för Guds verks framgång på den plats där du bor. Gud välsigna dig.

Har du någon andlig erfarenhet, som du vill vittna om, så är du välkommen med ditt vittnesbörd. Det kan hjälpa andra, och du förhållig på så sätt Guds namn.

*A. I.***DET GJORDE GUD***Vittnesbörd om Gudsingripanden*

Gal. 5: 1.

Innebörden i denna bibelvers har jag på ett alldeles särskilt sätt fått uppleva den sista tiden. Satan vill fördunkla den underbara sanningen i Bibeln att "Den Sonen gör fri, han är verkligen fri." Hur många Guds barn har ej på nytt låtit satan lägga träldomsok på sina axlar.

Det finns ett ok, som många kristna dignar under i dag. Nämligen oket som gör oss till människoträlar. "Bliven icke människors trälar", heter det i Guds ord.

De flesta förstår ej själva, att de bär detta ok, nej, först då det fallit av kan de känna lättnaden. Halleluja!

Även ett Herrens vittne kan bära på detta ok. Detta har jag själv upplevat en tid.

Vad innebär då detta att vara en människoträl?

Har icke var och en rätt att handla efter sin egen övertygelse? Det är ju religionsfrihet i Sverige.

Jo, rätten finns att följa sin egen övertygelse, men ack det är så få som vågar på grund av fruktan för vad den eller den skall tycka om en sådan handling. Kanske får du dina vänner emot dig. Nu gäller det om du vill kasta av dig träldomsoket och lyda Gud mer än människor, eller om du vill fortsätta att likt den döda fisken följa med strömmen.

Själv fann jag mig en dag stå inför detta val. Den väckelse, som bryter fram i Sveriges bygder har många motståndare, tyvärr även bland de bekännande kristna. Paulus förstod icke, före sitt möte med Jesus på Damaskusvägen, att det var Guds verk han stred emot. Han menade, att han med all iver borde kämpa emot denna nya företeelse. För egen del var jag myc-

ket avvaktande inför denna väckelse, men beslutade mig att likt Gamaliel icke befatta mig med detta, utan ställa mig på avstånd och se vad som skulle hända. Emellertid förstod jag snart att detta var den väckelse som jag, i likhet med en stor skara kristna bedit om och längtat efter. Nu gällde det att ta ställning för eller emot! Detta innebar brytning med många, ja, med de flesta av mina forna vänner, som ej förstod att detta var Guds verk. Men jag ville icke vara människoträl, utan kastade av mig oket. Det gällde alltså att gå utanför lägret och bära Jesu smälek. Utanför lägret träffade jag en stor skara vänner, som var där före mig och skaran av dessa växer genom Guds stora nåd mer och mer. Hur skall du ha det som fått mottaga Guds uppenbarelse i ditt liv? Skall du följa Honom? Skall du fortsätta att söka människors behag, eller är du villig att ta korset på dig och följa Jesus?

Snart kommer dagen då Jesus skall hämta sin brud. Endast de, som här på jorden velat följa Jesus, skall få komma in i Himmeleriket. Blygs du för Jesus, så skall Han blygas för dig. Frågan är:

"Har du mod att följa Jesus, vad det än må kosta dig Har du mod när världen hånar och till motstånd reser sig?"

Kan du svara ja, på denna fråga, så kan du instämma med sångaren:

"Jag vill följa dig O, Jesus. Följa dig om vägen går över solbelysta höjder, eller genom dunkla snår. Där din helga fot gått före vill jag följa efter glad. Viss att varje steg mig närmar, hem till levande Guds stad."

Kerstin Svennberg

Erik Dalman:

Den tomma krukan, gatan och graven

Joh. 4: 1-28. Apg. 8: 26. Matt. 28: 1-6.

Gud talar till oss på många olika sätt genom sitt eget ord. Ofta är det ett enda litet ord eller några få ord i ett sammanhang, som blir levande och dyrbart för oss. I de ovan citerade texterna t. ex. möter oss allra först den välbekanta händelsen vid Sykarsbrunnen.

Vi kan framför oss se vår älskade Frälsare, som, trött av vandringen, hade satt sig ned vid brunnskanten. Då kom en samaritisk kvinna in i bilden. Hon är ute i det mest lovliga och i Österlandet mycket vanliga ärendet. Hon skall hämta vatten. I samma stund som hon kom fram till brunnen, blev hon till en början uppmärksam på, att det satt en för henne främmande person där. Man kan förstå att hon genast blev smått chockerad, när hon omedelbart blev tilltalad av denne främmande man. Hon såg ju, att han var jude, och hon var väl medveten om att judarna icke umgicks med samariter. Men Jesus var icke vilken jude som helst. Fast det förstod inte kvinnan. Det är mycket troligt att hon betraktade Jesus med misstro, när han bad henne om vatten att dricka.

"Hur kan du som är en jude, bedja en samaritisk kvinna, om något att dricka?", sporde hon.

"Hur kan du?" Men Jesus kan. Han såg kvinnan framför sig. Han såg hennes liv, hennes förflutna, hennes synder och leverne. Men han såg djupare. Han såg hennes längtan och hennes vilja att komma ur ett tilltrasslat förhållande. I hennes inre brann en törst, som inte ens alla brunnar i världen kunde släcka. Och det såg Jesus.

Jesus sätter fingret på en öm punkt, när han säger henne sanningen. Han måste säga henne sanningen. Han visste nämligen, att sanningen skulle frigöra henne. Kvinnan står här inför Jesus, avslöjad av honom, som är sanningen. Hon blir gripen och förkrossad. Hon glömmer sitt egentliga ärende. Jesus samtalar med henne. Undervisar henne om det levande vattnet, och anknyter sin predikan till en aktuell situation. Han undervisar henne om bönen. Gud är ande, och de som tillbedjer honom måste tillbedja i ande och sanning. Här räcker inga formaliteter och vaneböner. Inga Fader Vår med tomma läppar. Inga högrärande trosbekännelser. Här får alla förutfattade meningar och ingrodda vaneföreställningar fara, beträffande sättet att dyrka Gud och tillbedja honom. Nu gives frihet att bedja till Gud, var som helst och när som helst, blott det sker i Ande och Sanning.

"Och kvinnan lät sin kruka stå." Inför Sanningen om synd och frälsning från synden glömde kvinnan att hämta vatten. Hon lät sin kruka stå och gick in i staden för att omtala vad hon upplevat och vittna om sitt möte med Jesus. Jesus själv glömde bort att han var både törstig och hungrig. Hans mat var att göra Guds vilja.

Den tomma krukan stod kvar på brunnskanten. Den predikar alltjämt.

Du och jag blir en tom kruka, en tom människa, om ej Jesus får möta oss och fylla oss med det levande vattnet.

Den tomma gatan i Apg. 8: 26, talar till oss om betydelsen av att i allt vara lydiga Den Helige Ande, även om det mänskligt sett bjuder oss emot. Filippus kunde

ha börjat resonera med Gud och sagt, att det var meningslöst o.s.v. att bege sig ut på en folktom gata. Vi räknar det ofta så betydelsefullt att nå de stora skarorna med evangeliets budskap. Texten visar att Gud behöver oss för att gå ut till en enda människa med det glada budskapet.

Vi kommer väl aldrig till fullo att inse individens stora värde inför Gud. En enda syndare som gör bättring och omvänder sig orsakar glädje bland Guds änglar heter det ju.

Filippus gick ut på den folktomma gatan och fick föra en själ till Jesus. Den frälsningssökande var hovman och därtill kassaförvaltare i Etiopien.

Att gå på Guds befallning innebär att få vara med om ett skeende av stor betydelse för evigheten och för Guds verk. Det är märkligt vad man räknar lite med Gud och hans ledning nu för tiden. Nu räknar man oftast med de stora predikanterna, de stora sångarna, de stora kyrkorna och de stora församlingarna.

De små predikanterna, de små sångarna, de små kapellen och de små församlingarna för en tynande tillvaro menar man.

Men, var vore vi alla, om ej Gud vore med, det är ju han som står för verket och det är honom allena vi skall räkna med.

Den tomma gatan blir platsen för tidernas väckelsemöte när Den Helige Ande kommer på färde.

De tomma kyrkorna och kapellen likaså. De tomma bänkarna bli fyllda av längtande och frälsningssökande människor, när Den Helige Ande får grepp om och får använda Filippus-själarna i våra församlingar.

Forts. sidan 11

KENYA FÖR KRISTUS

Två månader har redan hunnit förflyta sedan vännerna Margaretha och Gunnar Eklund tillsammans med sönerna Robert och Peter embarkerade "Tanafjord" i Göteborgs frihamn. En skara vänner från Göteborg, Falköping, Trollhättan och Örebro hade mött upp för att ta avsked av missionärerna. Med samma båt följde också missionär Walter Olsens maka Caryl Olsen. "Då har vi nått målet och färden är över. För evigt vi fröjdas där hemma hos Gud", så tonade varmt och innerligt avskedshälsningen då Tanafjord lade ut från kajen.

Resan har varit lång och besvärlig för våra vänner. Vi låter Gunnar och Margaretha berätta: "Vi sitter nu ombord på den norska båten Tanafjord. Onsdagen den 30 november kl 18 stod vi vid relingen och nere på kajplats 101 i Göteborgs Frihamn stod Arne Immen och Knut Ringstad från Örebro, Agne Bark och några vänner från Falköping samt många vänner från Göteborg. I tankarna hade vi nog gått igenom denna stund många gånger. Men när nu båten lämnade stranden och vännernas sång tystnade, nöp det nog till i hjärtat. Vad skulle resan föra med sig? Torsdag vaknade vi litet omtumlade, ty nu började sjön rulla en aning. Dock var det bara en början. Fredag morgon blev Robert kvar i sängen. Natten hade för honom varit orolig, och han var blek och sjösjuk. Söndag, som i vanliga fall är en rofylld dag blev för oss ombord påfrestande. Vi befann oss ute på Biscayabukten och det gick hög sjö. En stor våg tog hela frukostbordet, så allt porslinet hamnade på durken. Vi satt eller låg hela dagen, ty att hållas på benen var ett konststykke." Detta brev är avsänt från Lissabon den 6 december. Vi låter

våra läsare ta del av ytterligare ett brev. Det är skrivet i Mombasa den 1 januari. "Nu är vi framme i Mombasa. Ett dygn har förflutit sedan vi kom i land. Broder Walter Olsen mötte oss vid båten sedan den ankrat ute på redde. . . Nu skall jag tala om vad vi upplevde vår första missionsdag i Kenya.

Kl. 7 på morgonen startade vi för att tillsammans med Walter Olsen åka till en plats 9 sv. mil söder om Mombasa.

Vägarna är ett kapitel för sig krokiga och smala med djup lös sand. Vi kände oss närmast sagt uppskakade, då vi, efter nära 2 timmars bilfärd, klev ur bilen, fulla med sand innanför kläderna.

Det var högtid i församlingen med lokalinvgning. Plantageägaren hade fört upp ett ganska stort jordhus med tak av flätade palmblad. Enkelt var det, men det fyllde sin uppgift som möteslokal för de svarta.

Kl. 9 började mötet. Då hade alla ännu inte hunnit fram. I över en timmes tid sjöng de körer om och om igen och klappade taktfast i händerna till sången. Sådan sång och handklappning och fröjd och jubel har jag aldrig hört maken till. Långa vägar hade de att gå till mötet. I över 2 mil gick de i samlad trupp. Under sång och jubel kom de till mötet. Då en sådan samlad trupp kom till mötet reste sig alla i lokalen och instämde i deras sång, som sedan avslutades med ett kraftigt Halleluja.

Kl. 10 var alla samlade, och lokalen var till trängsel fylld. Någon mötesledare fanns inte, men tre evangelister, som arbetar på denna plats, turades om att leda sången. Margareta och undertecknad kunde även göra oss förstådda genom tolk. Br. Walter tolkade,

Margaretha och Gunnar Eklund med sönerna Robert och Peter embarkerar Tanafjord tillsammans med Caryl Olsen.

men det var ej alla, som förstod kisvahili, så de måste vara tre tolkar. Det tog sin tid, men här hade ingen bråttom till kyrkkaffe. Vi höll på hela dagen fram till kl. 15. Det var mycket gripande att höra de nyfrälstas vittnesbörd. De hade varit slavar under drycken-skapan de flesta både kvinnor och män. En ung kvinna sade, att hon ständigt var berusad och skötte inte sina barn, men nu hade Herren frälst henne och hon var lycklig och salig. De nyfrälsta var mycket torftigt klädda eftersom allt hade gått till sprit och andra laster. En gammal man vittnade om att Jesus löst honom från opiumbegäret.

Alla dessa som vittnade blev sedan döpta. Under fröjd och sång gick alla ned till stranden av en liten insjö där dopförrättningen hölls. Vattnet var ganska grunt, så evangelisten, som döpte hade ganska tungt göra innan alla var döpta. Jag räknade inte hur många de var, men säkert var det omkring trettio.

Evangelium har framgång och däröver är vi glada. Efter dopförrättningen gick alla tillbaka till lokalen. Dagen avslutades med brödbrytelse och bön med händer

Forts. sidan 9

Åge Samuelson:

EN RÄTT OCH VÄRNLÖS ÄNKA

Upptaget under möte i Örebro

Luk. 18: 1-8

Det är en förunderlig liknelse, Jesus kommer fram med här. Han tecknar en bild av en enkel, hjälplös kristen individ, som i sin kamp mot en mäktig motståndare icke kan vinna seger i egen kraft, utan tyr sig till en som kan hjälpa. Så länge vi som kristna icke förstår, att vi har en överlägsen motståndare, en motståndare, som vi inte kan övervinna i egen kraft, är vi dömda till att bli besegrade. Men det underbara är, att vi har rätt gentemot den motståndaren. Vi måste emellertid gå till den, som kan hjälpa oss till denna rätt. Jesus framställer för oss i denna vackra bild, en kristens förhållande till Gud. En änka är ju en kvinna, som har förlorat sin försörjare. Hon är ensam. För mig är detta den underbaraste liknelse, som finns i Bibeln, och den kan hjälpa dig att få precis det du behöver. Det finns icke en enda sak, som Gud inte kan hjälpa dig med. Och icke nog med att han kan hjälpa dig, men du har rätt till hjälp. Först måste du dock uppge all den hjälp du söker utan Gud. Du måste nämligen bildligt talat bli änka. I 1 Tim. 5: 3—5 säger Paulus: "En rätt värnlös änka, som sitter ensam, hon har sitt hopp i Gud och håller ut i bön och åkallan natt och dag." Hon är alltså beroende av Gud. Gud säger i 2 Mos. 22: 22: "Änkor och faderlösa skolen i icke behandla illa." Gud har sålunda ansvar för dem som är änkor. Han är änkers försörjare.

Nu skall vi se hur det är med dig, som gärna vill ha något av Gud. En församling, som vill uppleva förunderliga ting av Gud

måste vara änka. Alla de andra försörjarna måste dö. Den som vill möta Gud måste bli som kvinnan vid Sykarsbrunnen. Jesus uppenbarade för henne, att hon hade haft fem män. Det kan hända, att du har lika många män, andligt talat. Du vill så gärna ha något av Gud, men på samma gång vill du också ha något av dina försörjare

Åge Samuelson.

här nere. Då du kommer till mötet, så kommer du icke allena, ty du har dina försörjare med dig. En sådan försörjare heter Sunt Förnuft, och honom går du arm i arm med. Du har äktat honom, och när du kommer till mötena så har du Sunt Förnuft med dig. Då Gud börjar göra något för dem, som är verkliga änkor, protesterar Sunt Förnuft, och du får näring av honom varje dag. Vid sidan av detta vill du ha något från Gud. Men Gud blandar sig aldrig i ditt äktenskap förrän Sunt Förnuft är död. Jag vill gärna citera något som Paulus säger i Rom. 7: 2—3: "Så är ju en gift kvinna genom lag bunden vid sin man, så länge den-

ne lever. Men om mannen dör, då är hon löst från den lag som band henne vid mannen. Alltså, om hon giver sig åt en annan man, medan hennes man lever, så kallas hon äktenskapsbryterska. Men om mannen dör, då är hon fri ifrån lagen, så att hon icke är äktenskapsbryterska, om hon giver sig åt en annan man." Du vill så gärna ha dessa äkta män med dig i Guds verk, men du vill också, att Jesus skall vara med dig. Det bör dock bli klart för dig, att Jesus inte blandar sig in i ditt andliga äktenskap. Han väntar tills den man du är bunden vid är död. Sedan har du rätt, att äkta en annan man. Vet du vem den mannen är? Jo, det är Jesus! Halleluja! Det sägs om Orpa och Rut i Gamla Testamentet, att de blev änkor. Noomi, deras svärmoder, hade under vistelsen i Moab också blivit änka. Då fick hon höra goda rykten om att Gud hade sett till sitt folk och gästade landet igen, och hon beslöt sig därför, att återvända till sitt hemland. Orpa och Rut ville också följa med. Då de kommit ett stycke på vägen stannade Noomi, och hon sade till sina sonhusrur: "Vänden om mina döttrar. Varför skullen I gå med mig? Kan väl jag ännu en gång få söner i mitt liv, vilka kunna bliva män åt eder?" Noomi förstod att hon icke hade något att erbjuda dessa unga kvinnor. Rut och Orpa stannade och tänkte efter, och för Orpa framstod det som alldeles meningslöst, att följa Noomi längre. Hon kysste därför Noomi och Rut till avsked, och vände så tillbaka till sitt land. Rut stod allena kvar tillsammans med sin svärmoder. Då säger Noomi: "Vänd och du till-

baka och följ din svägerska." Men Rut hade fattat sitt beslut och vägrade att överge sin svärmöder. Noomi framhåller ytterligare, att hon icke har något att erbjuda henne. Då utbrister Rut: "Sök icke intala mig att övergiva dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill och jag gå, och där du stannar vill ock jag stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud. Där du dör vill ock jag dö, och där vill jag bliva begravnen. Herren straffe mig nu och framgent, om något annat än döden kommer att skilja mig från dig." Detta är en vacker bild på den, som bestämt sig för att följa evangeliet oavsett hur det går.

I Ruts boks andra kapitel kan vi läsa om att Noomi talar med Rut om sin rika släkting Boas. Noomi säger att hon önskar leda Rut i förbindelse med denna man. Halleluja! Det är när du helt beslutar dig i ditt hjärta: "Jag vill följa evangeliet, oavsett huru det än går." Då börjar evangeliet uppenbara den rike mannen för dig. Och evangeliet säger: "Jag vill leda dig i förbindelse med den rike mannen." Du kan läsa vidare om Rut hur hon genom en förunderlig ledning kom in på den rike mannen Boas åker. Rut var fattig, och de fattiga hade på den tiden förmånen att få plocka upp de kornax som blivit kvar efter kornbärgningen. Skördefolket hade naturligtvis tagit det mesta med sig, men det fanns ett ax här och ett där. Inte var det väl så mycket att plocka upp, men det var dock något. Så fick skördemännen syn på den fattiga kvinnan, som samlade ax efter dem. Vad kunde det vara för en ung kvinna? Skall vi kanske driva bort henne? Men Boas kom, och även han undrade vem Rut var. Skördemännen talade om att

hon hade följt dem hela dagen och undrade om de skulle driva bort henne. Boas förbjöd dem göra det. Skördefolket fick i stället i uppdrag att lämna kvar något utöver det vanliga. Medan Rut gick och plockade, märkte hon plötsligt att det fanns överraskande mycket kvarlämnat. O, så mycket som skördemännen lämnat!

Vad kan det bero på. Jag minns när jag kom in på den rike mannens åker. Först fick jag några ax. *Predikanten* undrade vad det var för en, som hade kommit med i sammankomsten. Någon menade att det var bäst att visa bort främlingen, men så kom Boas, och han sa: "Nej, visa icke bort honom. Ge honom något extra i stället." Jag satt där så hungrig, och helt plötsligt överraskades jag av välsignelser, som den rike mannen meddelade mig.

Boas var emellertid inte nöjd med att Rut endast skulle få litet här och litet där. Läser du vidare i sammanhanget, så ser du att hon hamnade ända in i kornboden. Hon fick sex skäppor korn, men icke heller det var Boas nöjd med. Han ville ha henne till äkta, och slutligen utvalde han henne till sin brud. Rut fick Boas till äkta man och därjämte hela åkern, samt kornboden. Ja, hon fick allt det som var hans. Halleluja! Så är det att vara änka, verklig änka.

En annan andlig försörjare heter Kritik. Många har tagit Kritik till äkta man. Då Gud går fram i mötena så viskar Kritik i ditt öra: "Vi går nu." Så går du och din äkta man Kritik ut. Det är förövrigt det bästa för hela mötet. Skall du få något av Gud, då måste du låta den äkta mannen dö. Låt honom dö fullständigt. Det är inte så lätt att döda honom. Jag

har tagit livet av många sådana äkta män. Jag minns särskilt ett möte hemma i Norge. En kvinna hade placerat sig nere vid dörren. Jag kom ned till henne och frågade om hon var frälst. "Jadå", svarade hon, "men icke så som du är frälst". "Hur är ni frälst då?" frågade jag. Då knöt hon näven i ansiktet på mig och sparkade efter mig. I sin ilska sprang hon ut. Jag bad Gud, att han skulle följa med henne och leda henne tillbaka, och efter en stund kom hon in igen med båda händerna i vädret. Gud hade träffat henne med evangeliets revolver. Hon föll på knä och ropade sårad: "Bed för mig!" Kvinnan blev härligt frälst, men hon hade en äkta man, som först måste dö. Det är underbart när Gud får möta en själ. Gud frågar icke efter hur begåvad du är. Han frågar efter tron. Gud frågar icke efter vackra kyrkor, förnäma piporglar eller efter pastorer, som kan predika punkt för punkt efter utkast. Det var en pastor, som frågade mig om jag använde mig av utkast. "Nej!" svarade jag, "jag brukar inkast." Det kan inte bli några utkast om det inte blir inkast. Men allt kan ske då vi finner tron, och det är den Jesus frågar efter. Tron är icke något mystiskt. Det är lydnad. Jesus frågar icke efter hur många medlemmar vi har i församlingen. Han efterlyser icke talets gåva. Han söker tron, ty den sätter sig i förbindelse med Gud. Vi kan med rätta säga, att de som är verkliga änkor i anden, de har icke så mycket av denna världen, men de har mycket gott i sitt hjärta, och de hämtar sin kraft från Gud.

Det fanns många änkor i Israel på Elias tid, men Jesus framhåller att det endast var en av dem som

Forts. sidan 11

JESUS KRISTUS BOTAR DIG!

En korg med mogen frukt

Av Tage Nilsson

Herren lät Amos få denna förunderliga syn: en korg med mogen frukt. Han, den underbare, väldige Herren sänder ej sina syner och uppenbarelser utan mening, nej han har en särskild avsikt med dem. Han sänder dem till väckelse, varning eller tröst. Så även med denna syn, och Gud giver själv uttydningen, en skakande, allvarlig uttydning: "Mitt folk Israel är moget till undergång."

Är manne denna syn fortfarande aktuell? Har detta skriftens ord ett budskap till vår sena tid och dess människor? Jag förnimmar gång på gång att detta budskap är oerhört aktuellt just för oss, som lever i denna tid. Vi behöver inte göra några större undersökningar för att finna, att vårt land och vår värld mognar alltmer till dom, likasom Israel mognade på sin tid och likasom Sodom och Gomorra. Syndens mått är rågat, när det gäller vårt folk och våra länder. Frukten har mognat fram. En ohygglig mognad. Bilden av fruktkorgen är sannerligen träffande för vårt arma folk med dess omoral, kristendomsfientlighet och allt sådant.

Dock, det kanske ej är att förundra sig över den mognad till dom, som lätt kan ses i dag. Det måste ju så ske med ett folk, som vänder Herren och hans ord ryggen, ty på sådd följer skörd. Det finns en annan sida, kanske jag kan säga en annan fruktkorg, där mognaden ter sig om möjligt ännu allvarligare. Det är den kristna "fruktkorgen". Det är ingen hemlighet att församlingar, rörelser och samfund under det sista årtiondet mognat på ett sätt, som kommer varje ärlig Jesus-lärjunge att frukta det värsta. Avfallet är sannerligen stort. Inte avfall, när

det gäller verksamhet, kyrkoväsende, partinit o. s. v. men avfall när det gäller den barnsliga tron på Jesus och Ordet. Varje vaken kristen känner väl till det. Världslighet i olika former tränger mer och mer in i Guds hus. Klara sanningar i Guds Ord bortförklaras, för att man skall få göra som köttet och sinnet vill. Underhållningskristendomen är på frammarsch. Ja, det är en mörk tavla säger du. Säkert, men tyvärr oerhört sann, vad man än vill säga. Det vore gott, om man i olika läger ville erkänna sanningen i ödmjukhet, ty de ödmjuka giver Herren nåd, säger Bibeln.

Men låt oss inte blott förfasa oss över partiets och församlingars ljumhet och avfall i denna tidsålders natt. Låt oss gå till oss själva både du och jag. Ställ den frågan till dig själv inför Herrens ansikte: "Vad mognar jag fram till? Mognar jag till dom eller mognar jag för Guds himmel?" Nu, när vi väntar Jesus Kristus på den bröstna skyn vilket ögonblick som helst har varje kristen orsak att ställa dessa frågor till sig och i ärlighet besvara dem. Ordet säger, att vi en gång skall stå fram för Kristus sådana vi är. Det blir alltså inte fråga om, vad man anser sig vara eller vad andra anser att man är.

SÅDANA VI ÄR.

Jag måste såsom ett Herrens vittne, såsom sångare, såsom äldstebröder, såsom vilken församlingsmedlem som helst fråga mig vad jag mognar fram till. Vi mognar inte i klump såsom något kollektivt. Var och en av oss enskilt, mognar fram mot evigheten. Mognar jag för himmelen, eller vad? Låt oss se på en man i Ordet — ett exempel bland åtskilliga — som mognade för himmelen. Vi

Tage Nilsson

läser om honom i Apg. 6-8. Det heter om Stefanus att han var en man full av tro och helig Ande. Att det var en verklig biblisk andeuppfyllelse och en tro fast förankrad i Jesus, kan vi se av hans liv i fortsättningen. Hans tal inför motståndarna bevisade att den himmelska världens krafter verkade i och genom honom. Underbara verklighet: att en liten obetydlig människa kan få uppleva dessa himmelska injektioner av den levande Gudens kraft! Denna kraft, som kan förvandla den svaga och bävande till en Herrens oförskräckte stridsman. Ja, saliga verklighet, att det är möjligt för både dig och mig att nu i avfallets natt före Jesu återkomst få uppleva en sådan påfyllning från Herren, att vi kan stå emot allt, som möter. Låter vi Herren nu få rum i våra liv, skall vi få uppleva oanade ting, innan han kommer. Men då måste vi stå hundra procent för Kristus. Ingen kompromiss, inget haltande på båda sidor, nej helt för Jesus och hans Ord, och hela och fulla smörjelsen skall komma över oss. Pris ske Herren! Brudeskaran mognar fram för himmelen. Brudesjälarna över hela jorden, här och där, avskiljer sig helt för Gud i helighet, och frimodighetens Ande från Herren fyller dem. Är du med kära, vän? Du stannar väl inte i Laodicea-

församlingen, som har så många medlemmar just nu? I Herren Jesus namn drag åstad i herdens fotspår, låt ditt liv mogna fram för Jesus! Du skall snart stå inför honom!

Stefanus stod inför sina bödlar. Oförskräckt ödmjuk kan man säga. Intet i sig själv, men fylld med Gud. När de bet sina tänder samman mot honom i hat och mordlystnad, såg han inte till höger eller vänster för att undersöka om det möjligen fanns någon hjälp att få. Han skådade UPPÅT full av Helig Ande. Då fick han se Guds härlighet och Jesus. Han såg himmelen öppen. Här har vi en människa, som mognade för himmelen. En sådan ser himmelen öppen. När satan rasar och allt är mörkt, skådar brudesjälén uppåt. Lovad vare Jesus! Det är öppet uppåt för den, som litar på Jesus. Må vi därför vara angelägna om, att Herrens Ande får fylla oss, så att tros livet inte skadas av något i denna förföriska värld, ty vi ser att det var på grund av hans ande- och trosfyllda liv, som han fick se himmelen öppen och skåda Jesus. Det går inte på vilket sätt som helst och för vem som helst. Men vi ser dock att han blev en segervinnare. Triumferande gick han hem till Herren. Genom stenregnet fördes han till sin älskade Frälsare. Han hade mognat för himmelen.

Kära själ, i vilken belägenhet du än befinner dig, kanske stenregn, förtal och sataniska maktens spel har mött på din väg. Överlåt hela ditt liv åt Herren vid korsets fot, på den blodröda Gulgata-grunden! Där i klippans rämna skall den underbare Jesus möta längtande, svaga, bedrövade, behövande själar. Han skall komma över dig med den Helige Andes mäktiga smörjelse och utrustning. Kanske genom tårar skall du jublande få skåda en öppen himmel.

Slut.

UNG PÅ NYTT SÅSOM EN ÖRN

Ps. 103: 5

Örnen är en mycket märklig fågel. Den står omnämnd i bibeln på 26 ställen, i olika sammanhang.

Det står i Jes. 40: 31, "Men de som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna."

På de flesta ställen i Bibeln är örnen omnämnd såsom symbol för styrka och snabbhet.

Örnen bygger sitt bo på de högst belägna klipporna, i de mest otillgängliga bergstrakterna.

Han fruktar intet anfall från luften, ty det finns ingen fågel som är starkare än örnen.

Då örnen blir gammal, så får han vanligtvis svälta ihjäl, ty med åren växer övernäbben i krok om undernäbben, och på så sätt kommer den dag då han inte kan öppna gapet. Fastän andra örnar släpar fram mat till honom, så förmår han dock inte att livnära sig, utan har vanligen sväldöden att vänta. Då inträffar det märkliga, att han i förtvivlan tar sina sista krafter i anspråk, och störtar sig mot en klippvägg, och då händer ofta att näbben brister av, varefter örnen åter kan börja äta, och lever upp på nytt, och nya fjädrar börjar växa ut. Härav kommer de i Bibeln omnämnda uttrycken: "bliver ung på nytt såsom en örn, — de få nya vingfjädrar såsom örnarna" etc.

Käre vän! Du som läser dessa rader, om du skulle få munlås någon gång, så att du inte kan vittna om Jesus, så störta dig mot klippan Kristus, och du skall bli löst från din boja. Du skall åter bli i stånd att taga emot andlig näring, och du skall bli ung på nytt såsom en örn.

G. K.

KENYA FÖR KRISTUS

Forts. fr. sidan 5

påläggning på de nydöpta att de måtte undfå helig Ande. Över en ung broder kom Guds kraft så väldigt, så han blev sanslös en god stund. De skakade i honom, för det såg litet illa ut, men han svarade intet. Lovsången fortsatte dock, och man prisade Gud. Efter en stund kom den unga brodern till sans igen. Hade det varit hemma, så hade säkerligen ambulans tillkallats.

Efter mötets slut bjöd de infödda på te och vitt bröd och ett slags rötter, som smakar som potatis. Det smakade mycket gott.

Sedan återvände vi till Mom-basa igen prisande Gud för hans väldiga nåd emot oss människors barn och för den frälsning som finnes i Jesus Kristus.

GUD VILL...

Forts. fr. sidan 1

positivt för Guds rike. Vittnen, som talar hänfödda om stora andliga erfarenheter de gjort årtionden tillbaka i tiden, men som förlorat smörjelsen och därför i avund angriper andra, som Gud använder är det vår rätt och skyldighet att ta avstånd ifrån medan Gud har förkastat dem. De talar sig varma om vad Gud har gjort genom dem under gångna pionjärtider men förkunnar, då sådana ting idag sker genom andra, att det är laglöshetens hemlighet, lögnens makt, spådom, splittring och villfarelse. Deras handlingar förtar kraften av alla deras ord eftersom gärningarna strider mot förkunnelsen. Broder och syster, låt Gud få använda dig. Ignorera stadgar, faderneärvda menigar och påbud, som avfälliga ledare vill lägga på dig. Gå utanför lägret till Jesus Kristus och bli korsbärare i hans efterföljd.

"HERRENS ORD HADE MÄKTIG FRAMGÅNG"!

Sejer-rapporter från när och fjärran

FRÅN ÖREBRO FRIA FÖRSAMLING.

Örebro Fria Församling höll söndagen den 8/1 årsmöte, vilket andades frid och endräkt samt mod och lust att kämpa vidare med Jesus. Flera själar har under året mött Gud till frälsning, många har blivit döpta i den Helige Ande, ty vi har hört dem tala nya tungomål och flera har mött Gud till hälsa för sina kroppar. Många avfallingar har blivit upprättade.

Offervilligheten har varit god, och året avslutades utan skulder. Gud har försett församlingen med vittnen. Br. Arne Imsen tjänar som föreståndare och br. Donald Bergagård har villigt tjänat med sång och vittnesbörd, då han varit hemma, vilket församlingen är mycket tacksam för. Likaså är syster Kerstin Svennberg, som förut tjänat Filadelfiaförsaml. i Ekeby med i verksamheten här.

Under året har församlingen haft förmånen att antaga och utsända Margareta och Gunnar Ek-lund till Kenya. Brev från dem upplästes på årsmötet, där de skildrar sin första verksamhetsdag på missionsfältet. Flera vänner och grupper har lovat sitt stöd i bön och offer. Församlingen ser framtiden ljus även i detta avseende.

Trots motstånd från vissa håll går Gud segrande fram. Utom Örebro, Kumla och Kristinehamn hålles möten i Lindesberg, Storå, Kilsmo, Rönneshytta m. fl. platser. I Örebro besöker mycket folk mötena. Ofta kan den lokal som står till buds ej rymma alla. Bland större möten som hållits kan nämnas Allhelgonahelgens konferens

med Åge Samuelson från Norge som huvudtalare samt många deltagare från andra orter. Gud stadfäste sitt ord med tecken och under.

Vi vill ej stanna vid gjorda erfarenheter och segrar. Vi vill vandra vidare med Jesus i visshet om att mycket mera finnes att få.

Knut Ringstad.

FRÅN SION I FALKÖPING:

Från kvällsmötet i Sion.

På Trettondedagen hade Sion-församlingen i Falköping besök av ett 20-tal vänner från Örebro Fria Församling med bröderna Arne Imsen och Donald Bergagård i spetsen. Även den norske brodern William Bjerke, som var på genomresa till Finland, kunde på sin färd göra några dagars uppehåll hos oss för att tjäna med ordets predikan.

Herren gav oss två mäktiga möten på Trettondagen. I kvällsmötet var lokalen så fullsatt att läktaren, som tidigare stått oanvänd, måste tagas i bruk. Den helige Ande verkade med överbevisande makt och många fick möta Gud. En ung man lämnade sig åt Gud och upplevde blodets kraft till frälsning.

En dörr för ordet har även öppnats i Stenstorp, ett samhälle två mil utanför Falköping. Där hölls ett möte på lördagskvällen, då broder Bjerke och systrarna Kers-

tin Svennberg och Inga Sjöberg vittnade om Jesus. De var även med och tjänade under söndagen.

Vi har den förvisningen att en mäktig Andeutgjutelse är nära förestående och att undrens Gud skall giva oss en skakande besökelseid innan krigets farsot ödelägger vårt kära fosterland. Må Herren få sin väg med oss i bönevrån, ty det är i bönevrån andevärlden besegras och makten i Anden byggs upp. Det är där vi får smörjelse och ljus för fortsatt tjänande. Jesus gav oss receptet på hur vi ständigt skulle kunna leva smorda av den helige Ande. Ett recept som han alltid brukade. Jesus säger: "Om nu I som ären onda, förstå att giva edra barn goda gåvor, huru mycket mer skall icke då den himmelske Fadern giva helig Ande åt dem som bedja honom." Luk. 11:13. Herren är god!

Agne Barke

GLÄDJENS BUDSKAP...

Forts. fr sidan 12

rakler. Många sjuka och längtande människor får på detta sätt erfara mycken glädje genom vad som sker.

Tyvärr måste vi dock säga, att den skara vittnen är allt för liten, som på så sätt tjänar Herren. Behovet av sådana eldsvittnen är stort. Allt för många präster och predikanter har här visat sin liknödhet och slöhet inför de mäktiga medel Herren givit till sin församling. I stället för att taga vara på detta har man tillgripit medel och verksamhetsmetoder, som är helt och hållet främmande för Guds ord. Många församlingar lever i ett djupt avfall. Tron på Jesus Kristus som själens och kroppens läkare har därför försvunnit mer och mer. Predikan är livlös och saknar kraft att föda tro hos människor. Det är Herrens vittnen, som har fått uppgiften att undervisa, så att det skapas en levande tro. Endast genom tro på Jesus, levande hjärtetro, kan det ske något. Många tycks vara nöjda med det andliga ljumhetstillstånd, som råder och oroas ingalunda över läget. Men det finns en, som inte är nöjd, Jesus Kristus. Han kallar på nytt redskap, som är villiga att ställa sig helt i hans tjänst. Väckelsen når dig, som läser dessa rader. Rannsaka dig själv! Vill du betala priset? Jesus vill ge dig den utrustning du behöver. Du skall få vara med och glädja människor som är i nöd, genom att förkunna för dem den seger Jesus vann på Golgata kors, då han bar vår synd, våra smärtor, sjukdomar och missgärningar. Herren skall själv stadfästa sitt ord genom tecken och under. Mark. 16: 20.

Du som är sjuk. Glädjens budskap når dig. Jesus har burit din sjukdom. De löften du har i din Bibel är alla dina löften. "Löftena kunna ej svika. Nej de stå evigt

kvar. Jesus med blodet beseglat allt vad han lovat har." Tag dem till dig i tro! Börja tacka för att segern och hälsan är din! Också du skall springa upp av fröjd.

Den väckelse, som Herren har sänt oss väcker upp tron på helbrägdagörelse. Den måste få bryta fram mäktigare. Låt oss förena oss i bönen i Apg. 4: 29, 30: "giv dina tjänare, att de med all frimodighet må förkunna ditt ord, i det att du uträcker din hand till att bota de sjuka och till att låta tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn."

Denna stora glädje till allt folket!

ETT RÄTT OCH VARNLÖS...

Forts. fr. sidan 7

profeten blev sänd till. Det var änkan i Sarepta, och då Elia kom till henne var hon ute och samlade ihop ved, för att hon sedan skulle kunna baka det sista brödet till sig och sin son, ty mjölet i krukan var nästan helt slut. Då bjuder profeten änkan att hon skall gå hem och iordningsställa en kaka åt honom först. Änkan ställdes på ett väldigt prov. Skulle hon låta denne okände man få sitt före sig själv och sin egen son. Hon protesterade icke, ty hon märkte att hon hade en gudsman framför sig. Hon lät profeten få en kaka först. Gör som kvinnan min vän. Utlämna det du har till Jesus, så skall det icke fattas dig något. Sätt din hela och fulla tillit till honom allena. Änkan gick hem till sitt hus, och hon tog fram mjölkrukan för att baka. Hon stoppade sin hand ned i krukan, och fyllde den med mjöl. "Nej", så förunderligt, "det tar visst icke slut. Det är samma hur mycket jag tar. Det finns i alla fall lika mycket kvar." Den som är en verklig änka har satt sin lit fullt och fast till Gud allena, och samråder icke med kött och blod. Den diskuterar icke, och

frågar icke efter vad det är för mening med det Gud bjuder. Många frågar: "Tror du det kommer att lyckas?" Genast är köttet där och förkunnar: "Det måste du nog konferera med någon om först." Långt därifrån! Tron konfererar icke. Den handlar efter det som Gud har sagt. Därför heter det om Abraham att han var lydig då han blev kallad. Lydnaden bestod i att han gick. Tron står icke stilla och konfererar.

Forts.

DEN TOMMA...

Forts. fr. sidan 4

Tomma hjärtan fylls av Jesus själv. Den tomma gatan blir en övermåttan härlig väg.

Den tomma graven säger oss att vi idag äger en levande, uppståndne Frälsare. Man kan ej för ofta erinra om det. I synnerhet i dessa tider då man gjort sig avgudabeläten som man tjänar, istället för Jesus. Man tillbeder och dyrkar stumma avgudar, istället för den uppståndne, levande Frälsaren.

I mötesannonser om religiösa sammankomster, kan man få skåda de mest vidunderliga ting. Så annonserar man om: lotterier, ostkaka, åror, gissningstävlingar, ägg, jordgubbs- och sillsexor, skinkor och djupfryst. Ja det är ren slakteri- och specerirörelse.

"De hava buken till sin Gud."

Den tomma graven talar om att Jesus skall komma igen. Graven kunde ej behålla honom. De som väntar honom annonserar ej om jord och värld. Nej, de annonserar han kommer snart på himlens skyar för att hämta sin brud. De annonserar hans ankomst såsom mycket nära förestående.

Är Du redo min vän?

Varom inte, bered dig möta Gud. Gör rent hus med alla avgudar i ditt liv. Gör dig fri från allt som binder dig kvar i synd och trældom och gör ej som Rakel, som gömde sina husgudar.

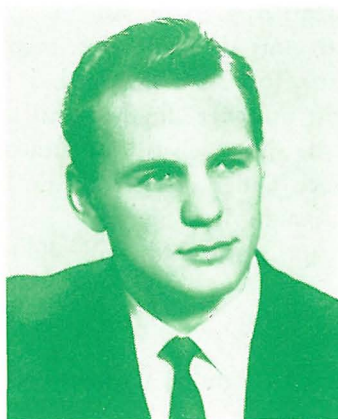
GLÄDJENS BUDSKAP

Av Donald Bergagård

Redan omkring sjuhundra år före Jesu födelse, frambar profeten Jesaja budskapet om honom: "Du skall göra dess glädje stor; inför dig skola de glädja sig, såsom man glädes under skördetiden, såsom man fröjdar sig, när man utskiftar byte." Jes. 9: 3. Samma dag Jesus var född, kom en Herrens ängel till herdarna med budskapet: "Se jag bådär eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket." Luk. 2: 10.

Den Frälsare och återlösare, som Gud gav löfte om, redan på falllets dag, hade nu efter många hundra års väntan kommit till denna jord.

Då Jesus framträdde i sin offentliga verksamhet bringade han glädjens budskap till folket därigenom, att han förlät synder, öppnade blindas ögon, dövas öron. De stumma talade, de lama gick, de döda stod upp och onda andar blev utdrivna. Många andra tecken och under gjordes av honom. Med fem bröd och två fiskar mättade han fem tusen män förutom kvinnor och barn. Då han var med lärjungarna ute på Genesarets sjö, och båten var nära att gå under på grund av den hårda stormen, som låg emot, bjöd han vinden och vågorna att vara stilla, och det blev alldeles lugnt. Den som läst Bibeln känner väl till allt det härliga som Jesus gjorde. På flera ställen står det: "och allt folket glädde sig över alla de härliga gärningar som gjordes av honom." Fariseer, överstepräster och andra motståndare stod honom emot. Men det var alltid en skara, som glädde sig över honom.

Efter Jesu död, uppståndelse och himmelsfärd var inte lärjungarna lämnade ensamma, ty Herren sände dem den helige Ande, och genom den tredje gudospersonen skulle han verka med dem. Då lärjungarna hade blivit beklädda med kraft kunde de genom Jesu namn bringa detta glädjens budskap vidare till folket. Jesus hade förut givit dem löfte och verksamhetsorder: "Och dessa tecken skola följa dem som tro: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål, — på sjuka skola de lägga händerna och de skola då bli friska." Mark. 16: 17, 18. Då de nu genom Andens mäktiga kraft praktiserade de lärdomar Jesus givit dem, fick de se stora och härliga ting ske. Då Petrus och Johannes såg mannen, som hade varit ofärdig allt ifrån moderlivet sitta där vid sköna porten och tigga allmosor, hade de vare sig silver eller guld att hjälpa honom med. Men de hade det, som var mer värt, nämligen den dyrbara tron på namnet Jesus, och genom det namnet kunde de hjälpa mannen och befria ho-

nom ifrån hans sjukdom. "Och strax fingo hans fötter och fotleder styrka, och han sprang upp och stod upprätt och begynte gå och följde dem in i helgedomen, alltjämt springande, under det att han lovade Gud." Apg. 3: 7, 8. Visst blev det för honom en stor glädje.

Då Filippus kom till huvudstaden i Samarien och predikade Kristus för folket där, bröt väckelsen ut på ett mäktigt sätt, så att hela staden kom i rörelse. "Och när de hörde Filippus och sågo de tecken som han gjorde, aktade de endräktigt på det som han talade. Ty från många som voro besatta av orena andar foro andarna ut under höga rop, och många lama och ofärdiga blevo botade. Och det blev stor glädje i den staden." Apg. 8: 6-8. Vi läser i Apostlagärningarna om huru dessa Herrens vittnen "predikade frimodigt i förtröstan på Herren, och han gav vittnesbörd åt sitt nådesord, i det han lät tecken och under ske" genom dem. Skaror av människor blev frälsta, döpta i vatten och Ande, och de sjuka blev botade. "Och lärjungarna uppfylldes alltmer av glädje och helig Ande." Apg. 13: 52.

Det finns även idag en skara vittnen, som på samma enkla och trosfriska sätt frambär detta frigörande budskap om den uppståndne, levande Frälsaren och kraften i Jesu namn, och som samtidigt praktiserar evangeliet, som de första kristna gjorde. Herren verkar med dem och stadfäster ordet, genom tecken, under och mi-

Forts. sidan 11